

תת"ע 5230/09/14 - מדינת ישראל נגד מקס אבוטבול

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5230-09-14 מדינת ישראל נ' אבוטבול
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

נגד
מקס אבוטבול

הכרעת דין

העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום היא נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג') לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, הנאשם הגיש בקשה להישפט, כפר בעבירה המיוחסת לו וביום 2.8.15 שמעתי ראיות הצדדים.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, שקלתי את טענות הצדדים ושבתי ועיינתי בחומר שהוגש, השתכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל השיכנוע כנדרש במשפט פלילי להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

על פי העובדות שפירט עד התביעה השוטר עופר טייב, הנאשם נהג ברכבו ביום 3.2.14 בשעות אחר הצהריים, כשהוא מחזיק בספר על ההגה ועורך בו רישום. עד התביעה נחקר בידי הנאשם, הסביר כי הבחין בעבירה כאשר רכב על אופנוע "עמדתי שתי שניות מול החלון שלך. ראיתי דרך החלון שהספר והעט ביד שלך... אי אפשר לפספס".

התרשמתי באופן חיובי מעדותו של עד התביעה ודבריו בפני היו עקביים לדוח שערך, כך שהשתכנעתי כי דבריו משקפים לאשורן את העובדות שנגלו לעיניו.

מנגד, עדותו של הנאשם העלתה טענות אשר מרביתן התרכזו בשאלת המסוכנות. כך הנאשם סיפר כי מדובר היה בפקק

תנועה כאשר "התנועה לא זורמת... נוסעים לאט לאט". אף תגובתו הראשונית של הנאשם לשוטר הייתה מסוג דומה והוא אמר "לא כתבתי כלום". מתגובה זו ניתן להבין כי הנאשם לא הכחיש את החזקת הספר והעיון בו.

מעבר לכך, הנאשם סתר עצמו, כאשר מלכתחילה טען כי השוטר עקף אותו מימין כך שלא יכול היה להבחין בעבירה, ובהמשך תיקן כי העקיפה בוצעה משמאל, אך עדיין עמד על כך שהשוטר לא יכול היה להבחין בעובדות עליהן העיד, טענה שלא ניתן לה הסבר של ממש.

לאור האמור לעיל, לאור התרשמותי מהעדויות שנשמעו בפניי, ולאחר שחזרתי ושקלית את טענות הצדדים, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

ניתן היום במעמד הנוכחים.

**אבישי קאופמן,
שופט**

גזר דין

כאמור לעיל, המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, אשר לצידה נקבע קנס בסך 500 ₪. עם זאת, ההלכה היא כי מרגע שהגיש הנאשם בקשה להישפט קנס זה אינו רלוונטי עוד והעונש ייקבע על פי שיקול דעתי לפי כלל נסיבות המקרה ועברו התעברותי של הנאשם. ראו לעניין זה עפ"ת 17669-04-12 **גולן טמזורטי נ' מדינת ישראל**, עפ"א 22223-08-14 **חגי ינוגר נ' מדינת ישראל** ועפ"ת 5057-11-08 **יצחק פריזאת נ' מדינת ישראל** שם נגזר על הנאשם עונש של פסילת רשיון בפועל לאחר שהורשע בעבירה מסוג ברירת משפט של שימוש בטלפון בעת נהיגה.

במקרה דנן, מחד גיסא מדובר במי שלחובתו עבירות רבות מאוד בעברו, ומאידך גיסא אני מוכן לקבל נסיבות מקילות כל נסיעה בפקק במהירות אטית. לפיכך, לא מצאתי מקום להחמרה יתרה עם הנאשם. סבורני כי ניתן להסתפק בפסילה מותנית ובקנס שאינו עולה בהרבה על הקנס המקורי.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש ימים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 800 ש"ח או 4 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם עד יום 15.12.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ו, 08 אוקטובר 2015 במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד מנדלוביץ.